

Sygn. akt I C 1282/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Leszkiewicz

Protokolant: Sylwia Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 marca 2017 r. w S. sprawy

z powództwa (...) **Bank (...) S.A. z siedzibą we W.**

przeciwko **N. S. (poprzednio B. O.)**

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1282/15

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wytoczył w dniu 25.05.2015 r. przeciwko pozwanej B. O. powództwo o zapłatę 1850,42 zł. z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 985,58 zł. od dnia 10.10.2012 r. do dnia zapłaty wraz z kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powód podał, że w dniu 27.11.2008 r. udzielił pozwanej limitu kredytowego - nr (...), a pozwana zobowiązana była do spłaty limitu kredytowego w miesięcznych ratach w wysokości podanej w umowie. Powód wskazał, iż dochodzi należności objętych pozwem na podstawie wyciągu z dnia 9.10.2012 r., z uwagi na brak spełnienia zobowiązania przez pozwaną.

Postanowieniem z dnia 1.02.2016 r. Sąd zawiesił postępowanie w sprawie z uwagi na brak adresu zamieszkania pozwanej.

Powód złożył wniosek o ustanowienie kuratora dla pozwanej nieznannej z miejsca pobytu.

Postanowieniem z dnia 22.09.2016 r. Sąd podjął zawieszony postępowanie.

Zarządzeniem z dnia 22.09.2016 r. został ustanowiony dla nieznannej z miejsca pobytu pozwanej kurator do doręczeń.

Na rozprawie w dniu 3.11.2016 r. kurator podniósł zarzut przedawnienia, wskazując na 2 letni okres przedawnienia powołując się na ustawę o elektronicznych środkach płatniczych.

Pismem z dnia 12.11.2016 r. pozwana zajęła stanowisko w sprawie, wskazując również swój aktualny adres oraz podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia.

Pismem z dnia 18.11.2016 r. powód podtrzymał swoje dotychczasowe żądanie, wskazując że roszczenie stało się w całości wymagalne z chwilą uprawomocnienia się oświadczenia powoda o wypowiedzeniu - w dniu 16.08.2012 r., co skutkowało postawieniem całości zobowiązania w stan natychmiastowej wymagalności.

Pozwana zmieniła imiona i nazwisko na N. S., a powód podtrzymał swoje żądanie do pozwanej - przy zmienionych jej danych w zakresie nazwiska i imion.

Postanowieniem z dnia 7.02.2017 r. Sąd zwolnił kuratora od obowiązku zastępowania pozwanej i przyznał temu kuratorowi wynagrodzenie w wysokości 180 zł.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwana zawarła w dniu 27.11.2008 r. z (...) Bankiem S.A. z siedzibą we W. (obecna nazwa powoda (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.) umowę o przyznanie limitu kredytowego nr (...) i umowę o wydanie i korzystanie z karty kredytowej FURORA nr (...). Na mocy tej umowy pozwanej został przyznany limit kredytowy do kwoty 1.000 zł. spłata limitu kredytowego miała następować w okresach miesięcznych poprzez dokonywanie przez posiadacza rachunku kredytowego spłat na ten rachunek w terminie i wysokości określanych w wyciągach generowanych każdego 17 dnia miesiąca i wysyłanych na adres korespondencyjny posiadacza rachunku.

W umowie także została określona wysokość odsetek. Umowa została zawarta na okres 3 lat, z możliwością przedłużania na dalsze okresy, w przypadku braku wypowiedzenia przez posiadacza rachunku. Posiadacz rachunku zobowiązał się także do przekazywania bankowi wszelkich zmian swoich danych w zakresie nazwiska, adresów, źródeł dochodu (pkt III § 1 umowy).

dowód: k. 17-18 - umowa z 27.11.2008 r., k. 23-25 - regulamin, k. 27-29 - tabele opłat i prowizji

Pozwana korzystała z przyznanego jej limitu poczynszy od 22.12.2008 r. Ostatnia spłata wykorzystanego limitu - w części- dokonana przez pozwaną, miała miejsce w dniu 29.12.2011 r.

dowód: k. 19-22 - lista operacji.

Wobec nie spłacania przez pozwaną należności wynikających z umowy, bank wystawił wyciąg z ksiąg banku z dnia 9.10.2012 r., w którym określił wysokość zobowiązania dłużnika - B. O. na kwotę 1850,42 zł. na dzień 9.10.2012 r., wskazując, iż dalsze odsetki umowne winny być liczone od dnia następnego po dniu wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego od kwoty 985,58 zł.

dowód: k. 25 - wyciąg z ksiąg banku

Wobec braku spłaty zadłużenia, bank wypowiedział B. O. umowę o limit kredytowy i kartę w dniu 4.04.2012 r.

dowód: k. 26- wypowiedzenie umowy o limit kredytowy i kartę,

Pozwana wyprowadziła się spod adresu wskazanego w umowie. Bank próbował ustalić miejsce zamieszkania pozwanej.

dowód: k. 4 - informacja z 23.01.2014 r., k. 5 - dane adresowe, k. 30 - potwierdzenie odbioru.

Pozwana zmieniła zarówno brzmienie imion, jak i nazwisko z B. O. na N. S..

dowód: k. 108, 130 - decyzja, k. 109, 140 - decyzja

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Powód w niniejszej sprawie niewątpliwie dochodzi żądania określonego pozwem na podstawie umowy zawartej w oparciu o przepisy ustawy prawo bankowe (art. 69 i n.) oraz o przepisy ustawy o elektronicznych środkach płatniczych - na podstawie zawartej przez pozwaną z (...) Bank S.A. (następnie (...) Bank (...) S.A.) umową o przyznanie limitu kredytowego z dnia 27.11.2008r. Na podstawie tej umowy bank udzielił pozwanej limitu kredytowego, z którego korzystała za pomocą karty kredytowej (elektroniczny instrument płatniczy). Z tego tytułu powstało po stronie pozwanej zadłużenie, którego nie spłaciła. Dowodem na to jest wyciąg z ksiąg banku oraz lista operacji.

Jednakże pozwana podniosła w sprawie zarzut przedawnienia.

Termin do przedawnienia roszczeń z umowy kredytu wynosi trzy lata (art. 118 kc. - roszczenie związane z prowadzeniem działalności gospodarczej).

Jednakże należy mieć na uwadze, iż w dacie zawierania (i jej rozwiązania - na skutek wypowiedzenia) umowy obowiązywała ustawa z dnia 12.09.2002 r. o elektronicznych środkach płatniczych (t.j. Dz. U. z 2012 r. poz. 1232 - która przestała obowiązywać dopiero z dniem 7.10.2013 r.), która w art. 6 przewidywała 2 letni termin przedawnienia roszczeń z tytułu umowy o elektroniczny instrument płatniczy. przepis ten jest wyjątkiem (stanowi *lex specialis*) od art. 118 § 1 kc.

Umowa zwarta między stronami niniejszego postępowania, dotyczyła właśnie takiego elektronicznego instrumentu płatniczego (karty kredytowej).

Przywołana ustawa zawiera definicję legalną elektronicznego instrumentu płatniczego (art. 2 ust. 4), którym jest każdy środek płatniczy, w tym z dostępem do środków pieniężnych na odległość, umożliwiający posiadaczowi dokonywanie operacji przy użyciu informatycznych nośników danych lub elektroniczną identyfikację posiadacza, niezbędną do dokonania operacji, w szczególności kartę płatniczą lub instrument pieniądza elektronicznego.

Mając powyższe na uwadze, zarzut przedawnienia należy uznać za zasadny.

Powód sam wskazuje, iż dokonał wypowiedzenia umowy, przy czym należy przyznać rację powodowi, iż pozwana winna była wskazać w każdym przypadku zmiany - swój nowy adres oraz imiona i nazwisko, a niedopełnienie tego obowiązku, wynikającego z umowy - skutkowało skutecznym wypowiedzeniem dokonanym na adres pozwanej podany w umowie.

Wypowiedzenie zostało dokonane w dniu 4.04.2012 r., a przesyłkę zawierającą to wypowiedzenie (k. 30) - należy uznać za doręczoną w dniu 10.04.2012 r. Zatem z tym dniem świadczenie powoda stało się wymagalne.

Mając na uwadze dwuletni termin przedawnienia, należy uznać, iż przedawnienie roszczenia nastąpiło z dniem 10.04.2014 r., a z uwagi na upływ czasu (przedawnienie) pozwana mogła uchylić się od jego spełnienia.

Na marginesie należy zauważyć, iż gdyby zastosować również przepis art. 118 § 1 kc. i trzyletni okres przedawnienia, uznając iż przepisy ustawy o elektronicznych środkach płatniczych nie mają zastosowania, a jedynie zasady ogólne wynikające z przepisów prawa bankowego (art. 69 i n. prawa bankowego), to z uwagi na wniesienie pozwu w dniu 25.05.2015 r., również trzyletni okres przedawnienia upłynął z dniem 10.04.2015 r., co powoduje, iż zarzut przedawnienia podniesiony zarówno przez kuratora pozwanej, jak i później - przez pozwaną - w dalszym toku postępowania - jest zasadny.

Mając powyższe na uwadze, powództwo podlegało oddaleniu.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.